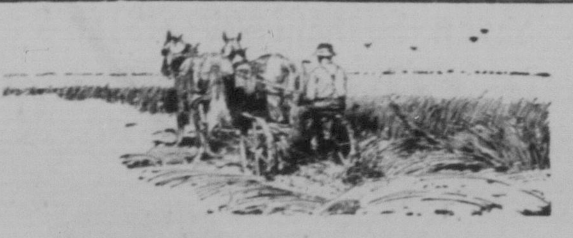

International hömaskiner

raska på höskörden.

DET FINNES två stora skäl, varför det är önskvärt att raska på höskörden — arbetskostnaden och trycket av annat arbete. Det snabbaste och mest ekonomiska sättet att påskynda inbergningen är att använda effektiva tids- och arbetsbesparande maskiner.

McCormick och Deering slåttermaskiner äro lätta att draga, lätta att hantera och äro pålitliga i att slå hö var minut. McCormick och Deering rävsor få allt hö. International hövändare påskynda torkning. De tillförsäkra också mer enhetlig torkning och därför bättre hö. International kombinerade sido-levereringsrävsa och vändare är en ekonomisk maskin, ty den kan ögonblickligen förändras till rävsa eller vändare.

Tänk på den tid och arbete, som en International hölassare sparar er! Höodlare känna dess popularitet.

International sweep rävsor och stackmaskiner äro stora tid- och arbetsbesparare särskilt lämpade för stora arealer.

International höpressar mångdubbla vinsten genom att bringa höet i den mest ekonomiska form att hantera, forsla, föda och magasinera. De jämna, täta o. nätta balarna från en International höpressare ge de högsta marknadspriser. Se International agenten.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA

En kvinnas intriger.

Romen av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Jag vet det, sade lady Herbert fortfarande talande med samma egendomliga röst och med ansträngning. Adèle och jag råkade varandra så gott som dagligen. Vi ha ju blivit uppfostrade som verkliga systrar, och ehuru vi aldrig varit något innerligare fästa vid varandra, samspråka vi ändå om allt möjligt, som om vi ändå om allt möjligt, som om vi verkligen vore det. Jag skall hädanefter bli försiktigare. Det kan hända, att allt här inte är sannt, men någon sanning finnes med säkerhet i det, om mamma riktigt kommer i håg, vad herr Ghisleri sade — eller rättare om prinsen gör det.

Prinsessan ryckte till. Laura hade alltid kallat prins Gerano för fader, som om hon verkligen hade varit hans dotter, men den stöt, hon nu fått, hade kommit mycket plötsligt, och hon fann det svårt att vid detta namn kalla den man, vars dotter Adèle Savelli var.

— Jag hoppas det skall komma att visa sig, att alltihop är ett misstag! utropade prinsessan klenmodigt och nära att brista ut i tårar igen.

— Tills vi bli säkra på det, skall jag försöka att uppföra mig som vanligt mot Adèle, om vi skulle råkas, sade Laura. Sedan, om allt är sannt — vet jag icke.

När prinsessan for hem, var hon en smula rädd för vad hon hade gjort och ångrade sig bittert att hon utan att tänka sig för, hade givit vika för sin längtan att få tala med Laura om saken. Detta var ju dock helt naturligt, när man erinrar sig, att dessa båda så innerligt älskade varandra. Hon hade begått ett misstag, därom var hon säker, och hon skulle ha velat giva vad som helst, om det hade varit ogjort. Nu hoppades hon blott, att hon icke skulle bli tvungen att avlägga någon redogörelse för sin man.

Laura satt ensam framför brasan. Herbert låg ännu och vilade sig och skulle icke komma in till henne förr än till middagen. hon hade således för sig nära en timma, varunder hon kunde övertänka situationen. Hon beslöt att lägga band på sin vrede och att lugnt betrakta saken. Det var ju ändå bara skvaller och prat, intetsägande nonsens som nog snart skulle glömmas, när man såge de verkliga förhållandena. Sålunda försökte hon att övertyga sig själv åtminstone men hon fann det mycket svårt att tro sin egen framställning i frågan. Ju mer hon tänkte på den, desto mer föraktligt föreföll henne alltsammans och desto djupare hatade hon Adèle. Hade det bara varit vad som sagts om henne själv, skulle hon ha fördragit det med mera lugn, men hon kunde varken förlåta eller finna en ursäkt för det, som hade sagts om hennes man. Att veta, att man öppet kallade honom för omåttlig — för en drinkare, det var ju namnet! Om det hade sagts om någon annan — men om Herbert. Påståendet var så vansinnigt, så nedrigt, att Lauras beslut att lägga band på sig plötsligt föll till intet, och nu brast hon i sin vrede ut i en flod av heta vreda, nästan förtvivlade tårar, som hon omöjligt kunde hejda.

Hon kunde ha varit stolt över att hon utgöt dessa tårar, ty de visade, huru mycket mer hon älskade sin man, än hon frågade efter sig själv, men hon var endast medveten om en brinnande önskan att få råka Adèle ansikte mot ansikte, att få tilldela henne en allvarsam kroppslig aga, och därigenom få hämnd för det skymfliga förtal, som hon satt i gång om Herbert Arden. Hon öppnade och tillslöt konvulsiviskt sina händer, som om hon grepe fatt i och sammanpressade strupen på en levande varelse. Varenda blodsdroppe i hennes unga kropp var idel eld och låga, varenda tår, som rann nedför hennes bleka kinder, brände som smält bly, vartenda slag av hennes av vrede uppjagade puls förde en vredgad tanke till hennes hjärna. Huru länge hon förblev i detta tillstånd, visste hon icke själv.

Hon hörde icke sin mans mödosamma, haltande steg på den mjuka mattan, och innan hon märkt, att han kommit in i rummet till henne, stod han framför henne med en min av sorg, nästan av fasa präglad i det fina ansiktet. Detta var det förfärligaste ögonblicket i hans liv.

Så utomordentligt finkänslig som han var, och då han älskade henne nästan till vanvett, hade han alltid funnit det svårt att fatta, huru det kunde vara möjligt, att hon älskade honom.

Att hysa den misstanken, att allt vad hon kände för honom endast var medlidande eller att hennes känsla på senare tiden hade försvagats, var nästan omöjligt för honom, och ändå fanns här möjlighet till tvivel.

Han hade kommit in i rummet som vanligt, utan att på något sätt akta sig för att bli hörd, men hon hade icke hört honom; han hade sett huru hon tycktes kämpa med sig själv och med någon osynlig fiende under ett vilt utbrott av sorg och vrede.

Ögonblickligen vaknade tvivlet till liv hos honom och träffade honom som om han fått ett våldsamt slag i ansiktet.

— Hon har för sent funnit det misstag hon begått — hon älskar mig icke och hon längtar efter att bli fri.

Så sade Herbert Arden till sig själv när han stod framför henne, och den förtvivlan han kände var nästan mer, än han kunde bära. Det bodde dock en högsinnad och manlig ande inom hans svaga bröst. Han kände, att han måste dö, men hon skulle till dess icke lida mer, än det var nödvändigt. Han hämtade andan, så gott han kunde, som om det varit hans sista andetag. Då han började tala, spratt hon till med ett vilt uttryck i blicken.

— Laura, min älskling, det har varit ett förfärligt misstag, och allt är mitt fel. Kan du förlåta mig, min älskade? Jag trodde att du skulle älska mig, men jag ser, huru det är, när du är ensam. Ingen kvinna skulle ha kunnat föredraga ett band sådant som ditt på samma sätt, som du burit det, sedan du funnit.......

— Herbert! Herbert! utropade Laura, nästan vansinnig av fasa. Hon trodde, att han var på väg att bli vansinnig inför hennes ögon.

— Nej, min älskade, sade han med en utomordentlig ansträngning och görande en åtbörd med handen som för att uppmana henne att förbliva den hon var. Det är bättre att säga det nu, och det behöver aldrig mer sägas igen. Kanhända jag icke skulle ha styrka därtill. Du är så vänlig och god, att du aldrig vill visa det för mig, men då du nu är ensam, ger du fria tyglar åt dina tankar och känslor. Är det att undra på? Kan man väl klandra dig för det? Du inser, att du har begått ett stort misstag — att det bara var medlidande hos dig och icke kärlek — och du längtar efter att bli fri från mig, som du skulle bli — som du skall bli, min älskade.

Ett vilt skri banade sig fram från Lauras innersta hjärtedjup, när hon fick klart för sig, vad han menade.

— Herbert, älskade Herbert! jag har aldrig älskat dig så högt, som jag älskar dig nu.

Hon visste icke, att hon uttalade artikulerade ord, när hon sprang upp på fötterna och slog sina armar omkring honom halvt vansinnig av sorg vid tanken på, vad han måtte ha lidit, och älskande honom, såsom hon sade sig göra, med en kärlek långt varmare än den hon förut känt. Men han förstod knappast ännu, att det verkligen var kärlek, och han försökte att se upp i hennes ansikte; han var nära att svimma av den förfärliga själsspänning, som han så modigt utstått, och han ansträngde sig ännu för att vara lugn.

— Det var ju bara helt naturligt, kära Laura! sade han med låg röst. Om du inte talar om för mig, vad det var, som förmådde dig att göra så, som jag såg dig nyss göra, huru skall jag då väl kunna förstå?

Hon vände sina ögon rakt mot honom.

— Tvivlar du ännu på mig, Herbert? frågade hon. Och hon såg, att han icke förmådde besegra tvivlet.

— Men om jag säger dig, att det, som jag tänkte på, skulle förorsaka dig rätt mycken smärta och att det inte skulle tjäna till någonting.

— Det kan inte bli större smärta, än jag känner nu, svarade han okonstlat.

Hon insåg att vad han sade var sannt, och därför berättade hon för honom hela historien sådan hon hört den. Och sålunda hade inom några få timmar det samtal Ghisleri haft med Gouache börjat att bära frukt på ställen, dit ingendera av dem hade anat, att deras ord skulle framtränga.

Arden hade sjunkit ned på en stol bredvid Laura, och lyssnade med halvslutna ögon och hopknäppta händer, under det hon talade. Under vanliga omständigheter skulle han sannolikt hava visat någon sinnesrörelse och torde hava avbrutit henne med en fråga eller två, men den förfärliga spänningen under de senaste minuterna följdes av en reaktion och han kände sig själv efterhand bli allt lugnare och kallare, under det hans hjärta, som klappat med ursinnig våldsamhet, då han först talade till henne nu nästan tycktes stå stilla. Allt efter som hon fortskred i sin berättelse, väcktes dock hos honom de mest stridiga känslor av lycka och vrede — den senare av det lugna och farliga slaget. Han insåg genast att han fullkomligt hade misstagit sig, då han tvivlat på Lauras kärlek, och från det hållet flödade frid ned i hans hjärta, men då han hörde, vad människorna sade om henne, kände han, så svag han än var, att han plötsligt fått styrka att våga och att göra vad som helst för att hämnas förolämpningen. Han var också nog mycket människa för att bittert harmas över historien om honom själv, ehuru dock detta endast kom i andra rummet i jämförelse med pratet om Laura.

Då hon hade tystnat, reste han sig långsamt och satte sig på armstödet av hennes stol samt drog ned hennes huvud till sin axel. Han kysste ömt hennes hår.

— Älskade Laura, kan du förlåta mig? frågade han med mycket milt tonfall. Min älskling, att jag kunde tvivla på dig. — Jag är glad över att du gjorde det, käre Herbert — denna enda gång, svarade hon. Du förstår huru det är.

— Du är hela världen för mig — blotta tanken på, att någon enda kan kränka dig i ord eller handling — ack, det kan göra mig vansinnig!

Och hon, som naturligtvis var så utomordentligt lugn och sansad gjorde åter samma tvivlande åtbörd med händerna, som om hon hade ett grepp omkring en kvinnas strupe och ville pressa ut livet därur genom trycket av sina starka fingrar.

— Vad mig angår frågar jag litet därefter, svarade Arden tagande hennes händer och strykande dem som för att lugna hennes vredgade sinnesstämning. Naturligtvis är det en vanvettig och osmaklig historia, och jag antar, att somliga sätta tro till den. Men vad de säga om dig är någonting helt annat.

— Jag tycker inte så, inföll Laura harmsen. Naturligtvis vet varenda en, att vi älska varandra och att alltihopa är lögn, men när en sådan historia sättes i omlopp om en man — att han dricker — och det är alldeles oerhört lågsinnat.

— Vi ska försöka att glömma det, kära Laura — eller hur? Åtminstone för i afton. Låt oss göra vårt bästa. Du har gjort mig så lycklig på ett annat sätt — jag led mycket svårt nyss.

Hon blickade upp i hans ansikte där han satt på armstödet av stolen, och hon varsnade, att han såg ganska sjuk ut. Vad som förefallit hade nästan varit för mycket för honom, och hon insåg, att anledningen varför han talade om att glömma det var, att han icke kunde uthärda mera.

Båda visste de dock utan tvivel, att de var å sitt håll härvid ålade sig ett tvång, men ingen av dem återkom till ämnet denna afton.

De talade med varandra om alla möjliga slags ämnen, något nervöst och med ansträngning från början men, eftersom tiden skred, alltmer naturligt och otvunget liksom vanligt då den innerliga sympati som rådde mellan dem hade återtagit sitt välde.

Under två timmar åtminstone glömde de nästan helt och hållet, vad som nyss så våldsamt hade upprört dem båda.

Då Arden den kvällen lade sitt huvud till vila, hade hans vrede icke lagt sig, men han visste, att hans kärlek hade vunnit större styrka och djup, än den förut ägt. Han tillbrakte visserligen en sömnlös natt, men då han steg upp på morgonen kände han sig icke trött. Någonting inom honom, som hittills varit honom fullkomligt obekant tycktes hålla honom uppe och giva honom krafter. Han kunde icke säga om det var hans kärlek för Laura eller vrede mot den kvinna, som hade förtalat henne, eller om båda dessa känslor samverkade med varandra han slösade dock icke mycken tid på att fundera över sitt sinnestillstånd. Han hade fattat ett beslut, och han tänkte handla i överensstämmelse därmed utan uppskov.

ÅTTONDE KAPITLET

För första gången i sitt liv skänkte Arden icke någon uppmärksamhet åt Lauras föreställningar, då hon försökte förmå honom att icke begiva sig ut i regnet, och han ville icke heller på några villkor höra talas om att hon skulle åtfölja honom, klädd i sin pälsfodrade rock, sittande i ett täckt åkdon och med en fotvärmare var han enligt vad han försäkrade henne lika skyddad som om han satte hemma i sitt förmak och han lät henne förstå, att han hade en liten överraskning i beredskap åt henne, vars verkan skulle gå förlorad, om hon följde med honom. Mycket motvilligt lät hon honom slutligen begiva sig i väg. Ännu sedan han hade lämnat henne och hon hörde vagnen rassla i väg utför Gregorianagatan, kände hon sig frestad att öppna fönstret och ropa till kusken att han skulle vända om. Men så tänkte hon, att det sannolikt var barnsligt att vara så orolig, då hans hälsa nu föreföll att vara nästan lika så god, som den någonsin förut varit.

Då Arden lämnat sitt hem, lät han kusken köra till en viss ateljer och köpte där en liten tavla, som hade väckt Lauras livliga beundran och som hon ett par tre gånger varit och tagit i betraktande. Till målarens överraskning yrkade han på att genast få taga tavlan med sig alldeles sådan den var. Därpå befallde han kusken att köra till Savelliska palatset. Han skickade upp sitt kort med begäran att få tala med Francesco Savelli, och fick genast till svar, att denne var hemma och tog emot.

Francesco var högeligen överraskad över besöket och kunde icke begripa vad det kunde vara, som hade förmått lord Arden att komma till honom klockan elva på morgonen. Han inväntade honom i ett stort förmak, vari icke någon eld var tänd. På väggarne hängde gamla porträtt av medlemmar av familjen Savelli i vapenrustningar, mattan var av en dyster färg, och möblerna bestodo av tre utmärkt eleganta marmorbord med skulpterade och förgyllda fötter samt sexton stolar i Ludvig den fjortondes stil, fullkomligt lika varandra och stående sida vid sida med ryggarna mot väggen.

Francesco Savelli stod med ansiktet mot dörren, hans gula hår, blå ögon och friska ansiktsfärg bildade en skarp framträdande motsats mot rummets mörka, dystra bakgrund. Han var en man med ett mycket behagligt utseende, hade milda anletsdrag, ett lugnt och behärskat sätt samt visade ständigt en god del av den där gammaldags stela högtidligheten, vilken dock varje gång han var ute i sällskap syntes i någon mån försvinna för att dock komma tillbaka igen, så snart han kommit inom dörrarna till de mörka, skugguppfyllda salarna i hans hem.

Förhållandet mellan honom och lord Herbert var i själva verket så främmande, att de icke ens hade tillägnat sig den yttre formen för ett förtroligare umgänge, ehuru deras hustrur kallade varandra för systrar. Savelli hyste motvilja mot lord Arden på grund av att denne var en krympling och ännu mer emedan han hade gift sig med Laura Carlyon. Å sin sida var Arden mer eller mindre likgiltig för Francesco, men behandlade honom dock alltid med en nyans mer varmare än en vanlig bekantskap till följd av att den unge Savelli på sätt och vis var medlem av hans hustrus familj.

Savelli gick Arden till mötes, då denne inträdde. Betjänten lät de tunga förhängena falla igen, stängde dörren och avlägsnade sig, och de två männen voro lämnade på tu man hand.

— God morgon, min käre Arden, sade Savelli, fattade dennes hand. Jag hoppas, att ni finner er vid god hälsa. Var så god och tag plats.

— God morgon. Tack. De talade båda god franska.

De satte sig bredvid varandra på de stela, högryggade, förgyllda stolarna och sågo på varandra.

— Jag har en alldeles särskild angelägenhet som jag vill tala med er om, började lord Arden med sin lugna, behärskade röst. En man, begåvad med en något snabbare uppfattning än Savelli, skulle genast hava lagt märke till det drag av beslutsamhet, som låg omkring de slätrakade läpparna och den framstående hakan — uttrycket hos en man som inte tänker låta leka med sig och ämnar säga allt vad han tänker trots alla svårigheter och motsägelser.

— Jag står helt och hållet till er tjänst, svarade don Franlisco med sin sedvanliga stela artighet.

— Jag tackar er. Jag har ansett det vara bäst att vända mig direkt till er, emedan vad jag har att säga angår er och min hustru, och emedan det är bättre att vi ordna sådana frågor själva än genom andras mellankomst.

Savelli öppnade överraskad ögonen, men ha sade ingenting, utan gjorde endast en lätt böjning på huvudet till svar. Arden fortsatte på samma kalla, sansade sätt, hvarpå han hade börjat.

— En mängd förolämpande lögner, sade han långsamt, hava satts i omlopp angående min hustru och några av dem hava avseende även på mig själv. Får jag fråga om ni hört någonting därom.

— Det skulle underlätta saken, om ni ville säga mig varom dessa lögner skulle handla, anmärkte Savelli, vilkens förvåning steg allt högre och högre.

— Det är ingenting som förhindrar mig från att göra det. Jag kan till och med upprepa dem ord för ord för er, eller åtminstone i det närmaste ordagrannt. Det säges först och främst, att min hustru är förälskad i er.

— I mig! utropade Savelli för en gång bragt ur sin stela hållning.

— Ja — i er, och att hon har älskat er länge. För det andra säges det, att jag är en utpräglad drinkare och att min hustrun till följd därav lever ett mycket olyckligt liv vid min sida. Vidare påstår man, att hon icke gör någon hemlighet av detta olyckliga förhållanda, utan beklagar sig öppet och högljut för sina vänner samt att hon i all synnerhet har valt er till sin förtrogne i saken.

— Detta är fullkomligt osannt, sade don Francesco högtidligt. Hon har aldrig talat till mig om er annat än i ordalag av de högsta lovord.

Jag vet också att det icke är sannt, men jag är er förbunden för eder mycket oförbehållsamma förklaring.

Men jag skall fortsätta. Det påstås också, att min hustru har låtit er förstå, att hon älskar er och att hon, om ni därtill vill giva edert samtycke, skulle vara beredvillig att i edert sällskap lämna mig och Rom. Detta allt är, såsom det synes, en allmänt gängse historia, och man försäkrar varandra i förtroende, att hon är fullkomligt sann.

— Jag har icke hört någonting av allt detta med undantag av några otydliga vinkar angående er själv, gående ut på, att ni en gång hos Geranos skulle ha druckit för mycket. Men Ghisleri ställde till ett uppträde om den saken uppe på klubben och jag har inte hört någonting om den dumma historien.

— Jag har inte vetat, att Ghisleri så öppet och verksamt tagit parti för mig, svarade lord Arden. Men historien har nu utbildats, så att den fått den form, vari jag nyss upprepat den för er. Vad mig själv angår, bryr jag mig bra litet om, vad man säger om mig. Det är bara på grund av det sammanhang vari detta står med pratat om min hustru som jag här omnämnt det för er.

—Får jag fråga av vilken ni hört allt detta?

— Av min hustru.

— Och vilken är hennes sagesman?

— En fullt pålitlig och samvetsgrann person, vilkens namn jag dock icke för närvarande vill nämna. Saken angår er och mig. Jag har ännu icke kommit till den viktigaste punkten, vilken skall lämna er förklaring på varför jag kommit till er i dag.

— Jag antog, att ni kommit till mig i egenskap av en frände för att av mig begära råd eller bistånd.

— Nej, det förhåller sig icke så. Jag tackar er, men jag behöver det icke heller. Jag har kommit till er emedan alla dessa historier kunna spåras tillbaka till er hustru, donna Adèle Savelli.

Don Fracesso ryckte till skyndsamt och nästan reste sig upp från stolen, hans ansikte antog plötsligt en blossande röd färg.

Lord Herbert — tag er till vara! utropade han med högljudd och vredgad röst, och med en åtbörd som vittnade om hans upprörda sinnestillstånd.

— Lugna er! sade Arden med onaturligt lugn röst. Om ni slår mig kommer ni att bli vanhedrad för hela edert liv, emedan jag är krympling. Men jag kan försäkra er att jag icke är det minsta rädd för er.

— Ni har orätt, utropade Savelli ännu ursinnigare och vände sig mot lord Arden med en vild åtbörd.

— Alldeles icke, svarade engelsmannen med orubbligt lugn. Jag har kommit hit för att uppgöra den här frågan, och jag har ej den ringaste avsikt att gå härifrån, förr än jag sagt allt, vad jag har för avsikt att säga. Om ni, sedan jag det har gjort, har lust begära upprättelse av mig, såsom det är brukligt här, kan ni göra det. Jag skall då taga saken i övervägande. Sannolikt kommer jag icke att byta skott med er, emedan jag anser det vara orätt att duellera. Men låt mig säga, att jag icke har ens den avlägsnaste avsikt att förolämpa er, icke heller har jag, enligt vad jag tror, på något sätt brustit i häftighet mot er i dag. Jag har nämnt för er ett antal fakta, vilka jag har alla skäl att tro vara sanna. Det skall enligt all sannolikhet icke bereda er någon svårighet att utleta om de äro sanna eller icke. Om vi båda kunna vara övertygade om att påståendena äro falska, skall jag känna mig lycklig, över att få anhålla om eder ursäkt, i annat fall, och om ni blir övertygad om, att er hustru har förtalat min hustru, väntar jag, att ni kommer att handla i överensstämmelse med eder övertygelse, som en man av ära skulle göra i ett dylikt fall, samt vidtaga lämpliga åtgärder för, att dessa uppgifter ögonblickligen och fullkomligt förnekas överallt av donna Savelli själv. Jag tror, att jag nu fullkomligt tydligt har redogjort för saken, och vad jag har sagt bör enligt min åsikt icke förolämpa er.

— Det är helt säkert omöjligt att vara mera tydligt, svarade Savelli, som nu till en del återvunnit sitt yttre lugn. Angående vad som må uppfattas som en förolämpning eller ej, torde åsikterna vara varandra olika i England och Italien.

— Antagligen förhåller det sig så, gav Arden kallt till svar. Det är icke min avsikt att förolämpa er.

Francesco Savelli såg på den hopkrympta figuren och de små magra händerna med en besynnerlig blandad känsla av både motvilja och högaktning. Han hade långt ifrån kunnat inbilla sig, att Herbert Arden ägde ett så onekligt mod och en så orubbelig självbehärskning, och då han själv alldeles icke var någon feg pultron kunde han icke annat än beundra tapperheten hos Arden. Icke desto mindre var han ond, ehuru han kraftigt ansträngde sig för att behärska sitt sinne. Han älskade icke sin hustru, men var inpyrd med hela den i Rom traditionella uppfattningen angående helgden av familjens ära, som, det kände han, nu allvarsamt stod på spel och han hade en romares hela fruktan för en offentlig skandal.

— Jag måste ännu en gång be er tala om för mig, vilken det var, som berättade dessa historier för lady Herbert, sade han efter en stunds tystnad.

(Forts.)

Konsulterade olika läkare. Herr Josef Bendorowicz i Du Bois, Ill., skriver: "Vår son, tjugoåtta år gammal, blev sjuk; hans mage kunde ej behålla någon föda. Under tre månader konsulterade han olika läkare. En av dem sade honom slutligen att han måste undergå en operation. Han började då taga D:r Peters Kuriko. Redan den första flaskan gjorde honom mycket bättre, och när han tagit den andra var han frisk." Detta berömda örtbotemedel hjälper till att snart överkomma oregelbundenheter i matsmältningsorganen; det befordrar matsmältningen, reglerar magens verksamhet och förbättrar tillståndet i hela systemet. Det borde finnas i varje familj. D:r Peters Kuriko säljes ej genom apotekare; speciella agenter tillhandahålla den. För vidare upplysningar tillskriv D:r Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.
Levereras tullfritt i Canada.

Rikliga portioner, fin föda, moderata priser, kvick betjäning. Finaste restaurant och kafé i Winnipeg.
DOMINION CAFE
515 Main St., Winnipeg.
Tel.: A 6667.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Queen Maze
Vetenskaplig palmist
och frenologist omtalar utan frågor namn, data, fakta och siffror. Hennes läsningar äro underbara samt erkända för att vara av högsta slag. De äro ej till för att tillfredställa nyfikenhet utan för att ge sanningssökande verklig tillfredställelse. Tid: 10 f. m. till 9 e. m. Suite 15.
Över Bijou Theatre, 494 Main St.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

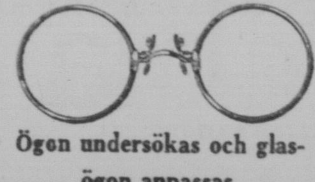
Ögon undersökas och glasögon anpassas.
Bernard H. Loepky
Optiker
Suite 212, Avenue Block, 265 Portage Avenue, Winnipeg.
Kontorstid: 9 f. m. till 6 e. m.
Tel.: A 3625.

Sänd edra klockor för reperation till oss. Mail orders expidieras snabbt och billigt. Allt slags guldsmedsarbete. Stort lager av ur, ringar etc.
Dominion Jewelry Store,
242 Logan Ave., Winnipeg.

Dr. L.E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstel. A 1633 Bostadstel. B 777
DR. C. J. MONTGOMERY
Öga, öra, hals och näsa, hjärta och lungor
Ste. 2 och 3, Clarendon Block.
Mitt emot Eaton's.
Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

DR. J. G. MUNROE
Hud-, köns- och urinsjukdomar.
Hörnet Main St., & Alexander Ave.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Emil Löfvendahl
Svensk urmakare
Expert reperation av klockor.
Orders från landsorten expidieras omsorgsfullt.
500 Talbot Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.

Skandinavisk Advokat.
J. Harvey Hearn, B. A. LL.B.
Sakförare och Advokat,
Notaris Publicus.
Pängar till utlåning.
Inkassering med prompt uppgörelse
Wadena, Sask.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
KIRURG
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

SKANDINAVISKE ADVOKATER.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
811 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4503 og 4504
P. O. Box 1656.
WINNIPEG MANITOBA

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736
Skandinavisk Advokat
W. J. Lindal, B. A. L. L. B.
Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

A. Y. HILL FUR CO.
Tillverka Pälsvaror.
Orders per post ägnas särskild uppmärksamhet, och utföras skyndsamt.
414 BOYD BUILDING

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

TEL.: A 3965
Mc Donald Transfer Co.
ÖPPET DAG OCH NATT
52 AUSTIN St.
Mitt emot C. P. R. Depot Winnipeg.

Rego Cream Separator
Den finaste svenska maskin på marknaden.
Skriv efter katalog.
Vi föra ett komplett lager av Judson motorer och reparationsdelar.
J. F. McKENZIE CO.
Galt Bldg. Winnipeg

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

MORRISON, EAKINS FINKBEINER & RICHARDSON
Advokater etc.
Specialitet: sädeslagar, kriminallag och järnvägslag.
240 Grain Exchange,
Winnipeg, Man.

Bröllopsbuketter
Lösa blommor och krukväxter
Begravningskransar
CHICAGO FLORAL CO.
Tel.: A 4791 340 Portage Ave.
WINNIPEG.

Mme RAWNEY
Vetenskaplig Palmist
Frenologist
Kan konsulteras om alla livets skiften: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av känsla och förtroende, som ni konsulterar er advokat, läkare, bankir eller mäklare. Jag är troligen den största experten bland min profession. All läsning garanterad. Tid 10 f. m. till 9 e. m.
470 Main Street
2 Baker Block. Hörnet Bannatyne
För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster fritt.

Edra ögon
Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

DR. MARTELS KVINNOPILLER FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer